

Ny lag om fiske - vad ändras?

Den nya lagen om fiske träder i kraft den 1.1.2016. Här presenteras de centralaste förändringarna jämfört med den nuvarande lagen. Förordningen om fiske, i vilken man bland annat definierar minimimått och fredningstider, är ännu under arbete vid Jord- och skogsbruksministeriet.

Vanliga fiskare

Den nuvarande fiskevårdsavgiften och den fiskelänsbaserade spöfiskeavgiften sammanslås till en fiskevårdsavgift som ska betalas av 18–64-åriga fiskare. Mete, pimpelfiske och fiske med strömmingstackel är avgiftsfritt. Med stöd av fiskevårdsavgiften får man fiska i hela landet med ett spö, drag och vikttdrag. Om man fiskar på annat sätt, måste man därtill ha ett lokalt fisketillstånd.

Den nya fiskevårdsavgiften kan erläggas för ett dygn (5 €), en vecka (12 €) eller ett år (39 €).

Att fånga fisk så att fisken krokas utifrån (medräknat användning av så kallad rövarpilk eller lakkrona) är förbjudet. Mete och pilkfiske i fors- och strömområden i vattendrag för vandringsfisk är förbjudet.

En ny sak är också att man får använda högst 8 nät/fångstlag (240 m). Rätten att använda fler nät än det är reserverat för kommersiella fiskare. Begränsningen är inte i kraft i Lappland (norr om 67 ° N).

De fiskerätter som gäller byainvånare i den nuvarande lagen saknas i den nya lagen. Hit hör den nuvarande rätten till tillstånd för husbehovs- och fritidsfiske på byns vattenområden. Också rätten till nätfisket av vassbuk och strömming i ytterskärgrården eller på vatten som gränsar mot öppen fjärd faller bort.

Rätten att sälja fångsten tillkommer endast kommersiella fiskare. På insjöområdet är undantaget ringa partier som sporadiskt säljs direkt till konsumenten. På havsområdet är försäljningsförbudet totalt, på grund av EU-regler.

Gösens minimimått bestäms i förordningen om fiske, som ännu är under arbete.

Kommersiella fiskare

Benämningen yrkesfiskare ändras till kommersiell fiskare i enlighet med EU-lagstiftning.

Endast kommersiella fiskare får använda trål och nätlängder på mer än 8 nät (240 meter). På allmänt vattenområde i havet är dessutom storryssjor och krokredskap med mer än 100 krokor reserverat för kommersiella fiskare.

Om omsättningen av fisk eller fiskförädlingsprodukter överstiger moms-gränsen på 10000 euro/år, hör fiskaren till grupp 1, övriga kommersiella fiskare hör till grupp 2. Fiskare i grupp 1 kan påläggas avvikande fiskebestämmelser jämfört med andra fiskare.

Lagen ger NTM-centralen möjligheten att bevilja en kommersiell fiskare rätt till fiske, om han inte kunnat få tillstånd av vattenägaren. För att tillstånd ska kunna beviljas, måste området vara definierat i nyttjande- och vårdplanen som sådant att det lämpar sig väl för kommersiellt fiske, fiskbestånden måste klara av ett kommersiellt nyttjande och fisket får inte förorsaka olägenhet för strandägarna eller annat nyttjande av området. Fiskaren betalar en ersättning för nyttjandet till vattenområdets ägare. Nivån på ersättningen definieras i nyttjande- och vårdplanen.

Rätten att sälja fisketillstånd för stående redskap, så som nät, förblir hos vattenägaren. Man får använda högst 8 nät/fångstlag (240 m), om man inte är kommersiell fiskare.

Delägarlag och övriga vattenägare

Vattenägarens ställning i den nya lagen förblir ungefär den samma som tidigare.

Tillstånd för stående redskap (nät, katsa osv.) och trolingfiske säljs fortsättningsvis av vattenägarna. Fisket måste ordnas enligt områdets nyttjande- och vårdplan.

Förhållandet mellan fiskeförmåner enligt särskilda grunder och vattenägarna definieras i lagen, och innehavarna av förmånerna måste delta i ordnandet av fisket tillsammans med ägaren.

Vattenområdets ägare (delägarlaget) har möjlighet att ställa villkor för de tillstånd de säljer och styra delägarernas fiske. Det finns inget tvång att sälja tillstånd till utomstående.

Ersättningen för nyttjandet av de allmänna fiskerättigheterna kommer i den nya lagen att baseras på handredskapsfiskebelastningen jämfört med nuvarande mete, pimpelfiske och handskapsfiske.

Fiskeriområden

Fiskeområdena blir fiskeriområden och de växer i storlek. Fiskeriområdena är offentligrättsliga föreningar, vars medlemmar är fiskerättsinnehavarna samt fiskeribranschens riksomfattande organisationer. Fiskeriområdets viktigaste uppgift är att uppgöra och verkställa en nyttjande- och vårdplan. Planen blir viktigare och mer

Yrkesfiskarna blir kommersiella fiskare. De har reserverats de effektivaste fångstredskapen och man kan pålägga dem andra fiskebestämmelser än övriga fiskare.

bindande än tidigare. Genom planen tas initiativ till fiskereglering och i planen planlägger man vattenområden för kommersiellt fiske och fiskeguideverksamhet. De slutliga besluten om fiskereglering inom fiskeriområdena fattas ändå framöver av NTM-centralerna.

Fiskeriområdets beslut fattas av stämman, där ägarna har en graderad rösträtt. Miljöorganisationerna har yttanderätt men ingen rösträtt.

De nya fiskeriområdenas gränser ska ritas upp av regionala samarbetsgrupper, som utses av NTM-centralerna.

Förordningen om fiske

Förordningen om fiske utarbetas som bäst vid Jord- och skogsbruksministeriet. Förordningen ska träda i kraft samtidigt med lagen. I förordningen bestäms följande saker:

- Fredning av fisk och tillåtna fångstmått
- Fångstkvoter för fritidsfiske
- Bestämmelser om nätfiske
- Bestämmelser om storryssjefiske
- Bestämmelser om utsättningar
- Bestämmelserna om utmärkningen av redskap och fiskeövervakning överförs oförändrade till den nya förordningen.

Centralförbundet för Fiskerihushållning

Malms handelsväg 26, 00700 Helsingfors

tel. (09) 6844 590

www.ahven.net/svenska